

Biełaruskaja

KRYNICA

PALITYČNAJA, HRAMADZKAJA I LITERATURNAJA HAZETA

Adres Redakcyi i Administracyi:
WILNA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)
Redakcyja adźyniena ad 9 hadz. ran. da 4 hadz. wieč

Ceny abwiestak pawodle ŭmowy.

„Bieł. KRYNICA“ kaštuje na hod—4 zał., na pūhoda —
2 zał., na 3 miesiacy—12 zał. Zahranicu ŭdwoja daražej.
HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEN.

Irlandyja ŭ baračbie za niezaležnaść.

Niešta niadzieli dźwie tamu adbylisia wybary ŭ irlandzki parlament, na jakich uziat wierch wialiki pawadyr Irlandyi i wytrywały zmahar za jaje niezaležnaść, de Valera, dwa razy asudžany anhliskimi sudami na karu śmierci, pašla prezident Irlandyi, a ciapier staršynia irlandzkich ministraŭ. Woś-ža hety fakt daje nam akaziju bližej paznajomicca z hetym krajem, u mnohim čym wielmi padobnym da Bielarusi i ŭ mnohim čym mohučym służyć nam za pryklad.

Irlancy — heta staradaŭnyja patomki celtaŭ. Kraj hety jašče ŭ XII w. byŭ zawajawany Anhlisaj, jakaja strašenna jaho prašledawała. Prašledy hetyja byli najbołš žorstkija ŭ XVI i XVII w. Datyčyli jany žyćcia Irlandyi palityčna, ekanamična, relihijnaha i nacyjanalna-kulturnaha.

Usich Irlancaŭ siańnia jość 10 milionaŭ, z jakich 7 milionaŭ na emihracyi (Zluč. St. Ameryki, Kanada, Afryka, Aŭstralija i h. d.), a try miliony ŭ kraj.

Irlandyja nikoli nie pierastawała zma-hacca za swaju wolu. Ale najbołš rašuća jana pačala zma-hacca ad 1870 h., roŭna ŭ 700-ya ŭhodki poŭnaj akupacyi Anhlisaj hetaha kraju. U hetym hodzie Irlancy rašuća staralisia zda-być ad Anhlis „Home-rule“, aŭtanomiju, čaho adnak zdabyć doŭha im nie ŭdawałasja. Da-mahańni swaje Irlancy duža časta padtrymli-wali aružnymi paŭstańnikami, jakija Anhlisja zwyčajna zaduśwała ŭ krywi.

U časie wialikaj wajny, u 1916 h. Irlancy ŭžnoŭ padniali paŭstańnie, ale ŭžo nie za aŭtanomiju, a za poŭnuju samastojnaść. I he-taje paŭstańnie tak-ža krywawa było zdušana. U 1918 h. uznoŭ pačalisia krywawyja zmahańni za wolnaść Irlandyi, jakija trywali aŭ da kanca 1921 h., kali ŭrešcie Anhlisja była zmušana pajści Irlandyi na ŭstupki. U hetym časie ha-łoŭnaja časć Irlandyi (za wyniatkam paŭnočnaj časćki kraju) atrymała šyrokuju aŭtanomiju i swoj sojm, urad, wojska. Ahluŭnaj haŭwaj jak Anhlis, tak i Irlandyi astaŭsia anhliski karol. Irlanskaje wojska pawinna pamahać Anhlis tolki ŭ wypadku sapraŭdnaha napadu kaho na jaje. Abarona Irlanskaha mora i marskich bierahoŭ astalasja ŭ anhliskich rukach. Ura-dawaj mowaj u kraj pryznana mowa irlanskaja, a mowa anhliskaja ličycca poŭnapraŭnaj.

Hetaja aŭtanomnaja časćka Irlandyi, z sta-licaj Dublin, naličyaje 2,971,992 nasielnictwa, pierawažna katalickaha. Da hetaj aŭtanomnaj Irlandyi, jak my ŭžo ŭspomnili, nie daŭčana paŭnočnaja časć Irlandyi — Ulster. Žywie tut 1,244,000 žycharoŭ, pierawažna protestantaŭ, warožych da Irlandyi i trymajučychsia silna bližejšaj jednaści z Anhlisaj. Hetaja časćka Ir-landyi kudy bahaciejšaja i kudy bołš pramy-słowaja za tuju hałoŭnuju.

Dalejšaja baračba Irlandyi za poŭnuju swaju niezaležnaść, a tak-ža i za zlučenie ŭ wadno celaje irlanskich ziamiel, nia spynia-jecca. Baračba heta adbywajecca dalej, tolki pokul-što niakrywawa.

Kali da ŭłady ŭ Irlandyi ŭ swaim časie dajšoŭ jaje sučasny pawadyr de Valera, jon pradusim pačaŭ paddzieržawać irlanskuju ar-miju, jakuju ŭrešcie abjawiŭ armijaj irlanskaj respubliki, armijaj, nia majučaj nijakich aba-wiazkaŭ što da Anhlis. Anhlisja prahlynuła hetu pihulku spakojna.

Uznoŭ-ža nia mienš cikawa pačaŭ de Valera zamacować i irlanskuju samastojnaść ekanamičnuju. Ziamlu ad Irlancaŭ siłaj byli pazabiraŭšy anhliskija lordy, u jakich byli jany arendatarami. Urešcie ŭ 1903 h. Irlancy byli nadzieleny ziamloj na ŭłasnaść, ale ziamlu he-nu treba było jašče wykupać. Hrošy henyja

Irlancy płacili Anhlis aŭ da 1921 h. A ad 1922 h. ad času wolnaj Irlandyi, hrošy henyja płacili jany swajmu ŭradu, a hety musiŭ płacić ich lordam. Urad de Valery hrošy henyja zabiraŭ, ale lordam anhliskim nie dawaŭ ničoha, uwa-žajučy, što plata heta, jakaja ŭ sumie daje 2 miliony funtaŭ šterlinhaŭ, heta jość 6½ mil-jonaŭ dalaraŭ, lordam anhliskim nie nale-žycca.

Apošnim časam de Valera zažadaŭ ad Anhlis jašče nastupnaha. Jon zajawiŭ, što Anhlisja bołš sta hadoŭ brała z Irlandyi duža wyso-kija padatki, a dzieła hetaha, jak jon abličyŭ, jana winawata Irlandyi 400 milionaŭ funtaŭ šterlinhaŭ.

Słowam, de Valera imkniecca da poŭna-ha razrachunku z Anhlisaj, da poŭnaj nieza-ležnaści abjadnanaj Irlandyi. Jamu ŭ hetym stać na pieraškodzie Kostreiw z swajej party-jaj, jaki ŭwajaže, što całkom zrywać z Anhlisaj nia možna, bo hetki zryŭ byŭ-by škodny dla Irlandyi, a pradusim u žyćci ekanamičnym he-taha kraju. Adnak hety ŭhadowy da Anhlis ki-runak u narodzie duža niepopularny. Na apoš-nich wybarach u irlanski parlament wializarnuju bołšaść atrymaŭ de Valera, jaki dalej faktyčna astajecca na čale Irlandyi i dalej ŭporysta prawodzie swaju samastojnickuju palityku. Jon uwažaje, što tolki całkom niezaležnaja Irlan-dyja zmoža narmalna budawać swoj duchowy i materjalny dabrabyt, baroniačysia, jak šled, ad škodnych dla Irlandyi palityčnych i ekanamičnych upływaŭ Anhlis. I nie za harami, — zdajecca nam, toj čas, kali Irlandyja staniecca całkom niezaležnaj i abjadnanaj dziaŭžawaj. Irlancy ŭmiejuć zma-hacca.

Hetak cikawa pradstaŭlajecca baračba za swaju niezaležnaść małej i dawoli ŭbohaj Ir-landyi, z wialikaj i bahataj Anhlisaj.

Jak bačym—niama takoj siły na świcie, jakaja mahla-b zdušyć toj narod, jaki žadaje žyć i jaki za swajo isnawańnie sapraŭdy zma-hajecca.

Adkryćcio Biełaruskaha Narodnaha Uniwersytetu ŭ Litwie.

Dnia 22 studzienia s. h. u niezaležnaj Lit-wie adbyłsia ŭračystaje adkryćcio Biełaruskaha narodnaha uniwersytetu.

Uračystaść henaja adbyłasja ŭ pamieškań-ni „Biełaruskaja Chatka“ ŭ Koŭni. Na ŭračy-staść prybyli pradstaŭniki litoškaha hramadzan-stwa, miž inšymi: prezident m. Koŭni inž. Grau-rogkas i prof. M. Biržyska, a tak-ža pradstaŭniki biełaruskich kulturna-prašwietych arhanizacyjaŭ u Łatwii.

Akt uračystaha adkryćcia Biełaruskaha na-rodnaha uniwersytetu raspačaoŭsia prywitalnym słowam staršyni Bieł. kult.-prašwiety t-wa ŭ Litwie hram. Jakawiuka, jaki pa karotkim pry-witańni prysutnych haściej, wyraziŭ pažadani razwićcia Narodnaha uniwersytetu, a tak-ža na-ležnuju ŭdźiačnaść ŭladam Litwy za mahčymaść razwićcia ŭ Litwie biełaruskaj narodnaj prašwie-ty. Pašla pramowy hram. Jakawiuka, kiraŭnik Bieł. nar. uniwersytetu hram. Matač pračytaŭ referat ab charaktary, metach i dziejności hetaha uniwersytetu: Aprača narodnaj prašwiety siarod biełaruszoŭ u Litwie, uniwersytet maje na mecie tak-ža i pašyreńnie biełaruska-litoškaha supra-coŭnictwa.

Pradstaŭniki biełaruskich arhanizacyjaŭ u Łatwii: Dziamidaŭ, Kostyluk i Husareŭski, wita-jučy kulturny zdabytak biełaruszoŭ u Litwie, wy-razili hlybokuju radaść biełaruszoŭ pad Łatwija-j z hetaj zdabyčy.

Z biełaruskaha žyćcia.

Sprawa B. Taraškiewiča ŭ Apelacyjnym Sudzie Pryhawar Wilenskaha Akružnaha Sudu z m-ca listapadu m. h., jakim B. Taraškiewič byŭ zasudžany na 8 hadoŭ katarhi, byŭ swaje-časna padany ŭ Apelacyju. Ciapier dawiedwa-jemsja, što pierahlad hetaje sprawy ŭ Wil Ape-lacyjnym Sudzie naznačany na 24 lutaha s. h.

Nie dajuć pratestawać. Palityka polskaha na cyjanalizmu dziełaasiahniennia asimilacyjnych me-taŭ adnosna Bielaruszoŭ zrabiła toje, što Bielarusy ŭ Zachodniaj Bielarusi nia majuć ciapier swajej pačatkawaj i siaredniaj školy, a biełaruskija kul-turna prašwietyja arhanizacyi, jak Biełaruski Instytut Haspadarki i Kultury i T-wa Biełaruskaje Školy, jakija imknucca da zaležennia biełaruskaha školnictwa i pašyreńnia rodnaj ašwiety i kul-tury, u swajej dziejności napatykajuć pieraškody.

Biełaruski Studenski Sajuz, u pačatku b. m. postanawiŭ wyrazić prociŭ takoha stanu rečaŭ pratest. Na wyrażenie adnak pratestu, nažał, Kuratar B. S. S. prof. Koschmieder nie pazwoliŭ, bo... žmiesť pratestu byccam wielmi abladawany niepraŭdapodobnaj biełaruskaj martyrolohijaj i maje za wostryja akcenty!... Kuratar ahrańičyŭsia tolki da spačućcia.

I na hruncie uniwersyteckim nam zamyka-juć wusny!

Lekcyi. — Dnia 2 ha h. m. u pamieškańni Bieł. Studenskaha Sajuzu U. S. B. ŭ Wilni adby-łasja lekcyja na temu: „Asnowy sučasnaha bie-laruskaha ruchu“, pračytana ja Dr. M. Čarneckim. Lekcyja, nažał, pazbaŭlena była nawukowaha charaktaru, bo ŭ prelehient nia mieŭ račowaha i objektyŭnaha padychodu da jejnaj temy. Pre-lehient, budučy sam z pierakananiam socyjalistam, bačyŭ asnowy sučasnaha biełaruskaha ruchu tol-ki u socyjalizmie. — Ci ž heta sapraŭdy tek?

— U T-wie Pryjacielaŭ Biełarusawiedy pry U. S. B. (sala VII Uniwersytetu) u niadzielu 19 ha h. m. adbudziecca lekcyja na temu: „Što zro-blena i što treba zrabić u halinie došledaŭ nad biełaruskaj etnografijaj“. Čytaje lekcyju M. Pia-ciukiewič. Pačatak a hadz. 5 p. p.

Prezydent m. Koŭni inž. Graurogkas, wita-jučy biełaruszoŭ z adkryćciom Narodnaha uniwer-sytetu ad imia Kowienskaha samaŭradu, wyraziŭ dumku, što pačataja kulturna-prašwietyja praca daść mahčymaść litoŭcam i biełarusam bližej paznacca i paradnica.

Prof. M. Biržyska ŭ swaim prywitańni wy-raziŭ asabliwuju radaść, što Bieł. Kulturna Aš-wietnamu T-wu ŭ Litwie za tak karotki čas uda-łosja zrabić wialiki postup u halinie kulturna-prašwietynej pracy i biaz pomačy z boku ŭradu. Pry hetym prof. Biržyska abiacaŭ pryniać učas-cie ŭ pracy Bieł. narodn. uniwersytetu, pamaha-jučy ŭ jaho pracy moralna i čytańniem lekcyjaŭ. Ad imia biełaruskaha studenstva Uniwersytetu Witaŭta Wielikaha ŭ Koŭnie witaŭ student A. Zejhlis.

Byŭšy kamandzier biełaruskaha bataljonu ŭ Litwie palk. Ušpienski u swajej pramowie skazaŭ, što kulturna-prašwietyja praca zmoža lepš abjadnać i ŭzmacnić biełaruskija pazycy, čymś heta zrabili wajennyja arhanizacyi.

U kancy byli pračytany prywitalnyja tele-hramy ad imia biełaruskich arhanizacyjaŭ i dzie-jačoŭ na emihracyi.

Na zakančenie prysutnyja z padjomam pra-piajali patryjatyčnuju pieśniu, jakaja kančajecca sławami:

„Choć žyćcio swajo pazbudziem, a patom-kam my zdabudziem wolnu Biełaruś!“ Pr.

Sud nad T.B.Š.

(Tawarystwa Bielaruskaje Škoły).

U Wilni praz try dni: 1, 3 i 4 lutaha s. h. Akrużny Sud razhladaŭ sprawu abwinawačaŭnia prakuraturaj Hałoŭnaj Uprawy bielaruskaj kulturna-praświetnaj arhanizacyi „T-wa Bielaruskaje Škoły“ (T.B.Š.).

U stan abwinawačanych byli pastaŭleny i pasadżany na ławie padsudnych: Feliks Steckiewicz — staršynia Hałoŭnaj Uprawy T. B. Š., Michał Pietkiewicz — wice-staršynia i Ryhor Šyrma — sekretar Hałoŭnaj Uprawy T. B. Š. Pobač z Hałoŭnaj Uprawy T. B. Š. pasadżany na ławie padsudnych: Cerach, Sakowič i Skurka. Steckiewicz, Pietkiewicz i Šyrma adkazwali pradžom z woli, a Cerach, Sakowič i Skurka — z wostrohu.

Padsudnych: Steckiewiča, Pietkiewiča i Šyrmu baranili adwaky Zaštowt-Sukieŭnickaja i praf. Pietrusewič, a troch apošnich — inšyja adwaky.

Na znataka (biegły) paklikany sudom načalnik „narodowościowa“ addziełu Wilenskaha wajawodztwa p. Aleksandrowič.

Akt abwinawačaŭnia.

Akt abwinawačaŭnia, abapiorty na nielehalnych kamunistyčnych aŭiŭsach, u jakich mnoha haworycca ab T.B.Š., na wiestkach zahraŭniaj kamunistyčnej presy, baroniačoj, byccam, T.B.Š. i na faktach, što abwinawačanyja Steckiewicz, Pietkiewicz i Šyrma nie supracuŭničali z hrupaj bielaruskaj sanacyi — Łuckiewičam, Astroŭskim i inš., a tak-ža na zaciemkach znojdzienych u B. Taraškiewiča, — zakidwaje padsudnym supracuŭnictwa z kamunistami u T.B.Š., imknučysia da adarwaŭnia čaści terytorvi polskaj dziaŭżawy i pryłučeŭnia jaje da S.S.R.R., a tak-ža, što abwinawačanyja padparadkawali T.B.Š. kiraŭnic-
twu K.P.Z.B. (Kamunistyčnej Partyi Zachodniaj Bielarusi) dzieła pašyreŭnia kamunistyčnej prapahandy starod bielaruskaha nasiełnictwa.

Akt abwinawačaŭnia kwalifikuje heta art 102 K.K. z 1903 h. i pawodlie hetaha artykułu ŭsich padsudnych abwinawačwaje.

Wyjaśnienie abwinawačanych.

Steckiewicz — katalik, Pietkiewicz i Šyrma — prawasłaŭnyja, Cerach, Sakowič i Skurka — biezreligijnyja. Usie, za wyniatkam Skurki, haworač pabielarusku, Skurka — papolsku. Dawny pakazanaŭ aktam abwinawačaŭnia nie pryznajucca.

Steckiewicz wyjaśniaje, što jon razam z Pietkiewičam i Šyrmam, baroniačy apalityčnaści i praŭna-statutowaha charakteru T.B.Š., adnolkawa zmahałisia z Pasolskim Klubam „Zmahaŭnie“ i z hrupaj A. Łuckiewiča i Astroŭskaha — bielaruskaj sanacyi, jakija namahałisia apanawač T.B.Š., kab prawodzič u hetaj kulturna-praświetnaj arhanizacyi swaju palityku.

Šyrma piarečyč matywam aktu abwinawačaŭnia, jak i čwierdzič, što T.B.Š. nie prawodziła kulturna-praświetnaj pracy, a tolki było prykryčkaj kamunistyčnej dziejaŭności. Suproč takich zakidaŭ aktu abwinawačaŭnia Šyrma wyjaśniaje, što T.B.Š. nie mahoło z razhonam wiaści kulturna-praświetnaj pracy, bo ŭ hetym pieraškodaj byli administracyjnyja represii, jakija zakryli na terytorvi Nawahradzkaŭ i Wilenskaha wajawodztwa 7 akrużnych upraŭ T.B.Š. i kala 250 hurtkoŭ hetaj arhanizacyi, tolki na toj padstawie, što ŭ hetych hurtkoch byccam nie farmalna wialisia zapisy. Nie zwažajučy nawat na heta, T.B.Š. zladziła mienš bolš 1.500 kulturna-praświetnych imprezaŭ — bielaruskich pradstaŭleŭniaŭ, koncertaŭ i papularnych lekcyjaŭ. Aprača hetaha T.B.Š. za ŭwies čas zarhanizawała mienš bolš 250 biblijatek-čytelniaŭ, kala 100 narodnych damoŭ i pabudawała kala 10 budynkaŭ dla narodnych damoŭ.

Pietkiewicz wyjaśnił, što Hałoŭnaja Uprawa T.B.Š. — Steckiewicz, Šyrma i jon, mieli zadaŭnie sklikač ahulny žezd arhanizacyi dzieła zlikwidawaŭnia nienarmalnaści, jakaja paŭstała z pryčyny padkapywaŭnia pad T.B.Š. hrupy Łuckiewiča i Astroŭskaha — bielaruskaj sanacyi z adnaho boku i namahaŭniaŭ Pasolskaha Klubu „Zmahaŭnie“ apanawač arhanizacyju z druhoho boku. Ale žezdu im sklikač nie ŭdałasia, bo administracyjnaja ŭłada na sklikaŭnie jaho nie dawala dazwołaŭ.

Abwinawačanyja Cerach i Sakowič, jakim akt abwinawačaŭnia zakidaje dziejaŭność u T.B.Š. pa nakazu kamunistyčnej partyi, i jakija, byccam, žjaŭlajucca siabrami „nacyjanalnej trojki“ hetaj partyi, wyjaśniali, što jany nie naležač da kamu-

nistyčnej partyi i ničoha nie wiedajuč ab „nacyjanalnej trojce“ kam. partyi ŭ lonie T.B.Š. Skurka čwierdził, što jon ciapier da kamunistyčnej partyi nie naležyč i z kamunistami nie maje ničoha supolnaha.

Danos hazety „Hanepaŭ“ (orhan biel. sanacyi).

Na sudowaj rasprawie pajawiŭsia ekzemplar adnaho numeru „Hanepaŭ“, u jakim bielaruskaja sanacyja danosič, što za plačyma Hałoŭnaj Uprawy T.B.Š. znachodziacca „ciomnyja siły“, jakija kirujuč dziejaŭniaj T.B.Š. Ale wyjaśniasia, što hety danos зробleny tady, kali Hałoŭnaja Uprawa daloka adahnała ad T.B.Š. hrupu Łuckiewiča i Astroŭskaha i zmahałisia suproč palityki ŭ T.B.Š. Biel. Pas. Klubu „Zmahaŭnie“, kab akančalna zaharadzič darohu dostupu da T.B.Š. jakoj by to nie było palitycy.

Ab zaciemkach znojdzienych u B. Taraškiewiča.

Wyklikany z wostrohu B. Taraškiewič wyjaśnił, što zaciemki znojdzienyja ŭ jaho, hdzie znachodziacca prožwiščy Steckiewiča i inšych, mohuč świadczyć chiba toje, što da jaho žwiartaŭsia chtości ab dapamozie aryštawanym. U zaciemkach sapraŭdy fihurujuč prožwiščy tych padsudnych, jakija siadzieli ŭ wastrozie pa zahadu prakuratury padčas śledztwa.

Baračba padsudnych — Hałoŭnaj Uprawy T.B.Š. — z bielaruskaj sanacyjaj i Biel. Pas. Klubam „Zmahaŭnie“.

Sudowaja rasprawa pačwierdziła, što Hałoŭnaja Uprawa T.B.Š., adharadziŭšysia ad palityčnych upływaŭ hrupy Łuckiewiča i Astroŭskaha, baraniła arhanizacyju T.B.Š. i ad palityčnych upływaŭ Biel. Pas. Klubu „Zmahaŭnie“. Pry hetym świerdžana, što T.B.Š. prawodziła pa mahčymaści kulturna-praświetnuju pracu i ni-jakaj palitykaj nie zajaŭlasia.

Uzajemnae zmahaŭnie Bielaruskaj Chryści-janskaj Demokracji z Biel. Pas. Klubam „Zmahaŭnie“.

Rasprawa świerdziła, što miž Biel. Chr. Demokracijaj i Biel. Pas. Klubam „Zmahaŭnie“ prawodziłasia ideolohičnae zmahaŭnie, ale are-naj hetaha zmahaŭnia miž imi T.B.Š. nie było. Biel. Chr. Demokracija zaŭsiody caniła i cenid T.B.Š. za jaje kulturna-praświetnuju dziejaŭność i apalityčnaść.

Bielaruskaja Chryścijanskaja Demokracija suproč bielaruskaj sanacyi.

Na rasprawie sudowaj dakazana, što Biel. Chr. Demokracija wostra wystupała prociŭ hrupy Łuckiewiča i Astroŭskaha miž inšym i ŭ abaronie T.B.Š. ad sprobaŭ hetaj hrupy apanawaŭnia T.B.Š., abo škodnaj dziejaŭności bielaruskaj sanacyi ŭ raźwičci bielaruskaj narodnaj aświety, što maje na mecie T.B.Š. i Bielaru-ski Instytut Haspadarki i Kultury. Na pa-čwierdžaŭnie hetych faktaŭ abarona daŭčuła da sprawy aŭ niekalki numaroŭ „Bielaruskaj Kryni-cy“, jak orhanu Biel. Chr. Demokracji.

Bielaruski Pasolki Klub „Zmahaŭnie“ suproč bielaruskaj sanacyi.

Świerdžana tak-ža, što miž Biel. Pas. Klubam „Zmahaŭnie“ i hrupaj Łuckiewiča i Astroŭskaha prawodziłasia zaŭziataja baračba za apanawaŭnie T.B.Š. U wyniku hetaj baračby hrupa Łuckiewiča i Astroŭskaha zasnawała sa-nacyjnaju placoŭku, byccam kulturna-praświet-nuju arhanizacyju, „Centrasajuz“, pad firmaj jakoha prawodziła dalej swaju dziejaŭność i nawat wystaŭila śpiski na wybary ŭ sojm u 1930 h.

Bielaruskaja sanacyja „baronič“ Wilniui Palešsie.

U časie sudowaj rasprawy ekspert (biegły) p. Aleksandrowič, pytajučysia ŭ świadki ab pryčynach zmahaŭnia Biel. Chryśc. Demokracji z hrupaj Łuckiewiča i Astroŭskaha, miž inšym za-pytaŭ, ci pryčyna hetaj baračby nie jość u tym, što hrupa Łuckiewiča i Astroŭskaha staid ŭ aba-ronie Wilni ad litoŭcaŭ, a Palešsia ad ukrai-naŭ? Świdka adkazaŭ, što ab hetym bielaruska-ja sanacyja piŭala ŭ swajej hazecie, ale pry-čyna hetaj niazhody miž B.Ch.D. i biel. sanacy-jaj znachodziacca ŭ inšym miejsy. Tak i nie wyjaśnił świadka istotnaj pryčyny hetaha ra-zychodžaŭnia, jakaja tak jaŭnaja i ŭsim wiedama-ja. — Taksama nie skazaŭ i ekspert, bo musid i nie mieŭ patreby wykazwač, dla kaho hrupa

Łuckiewiča i Astroŭskaha „baronič“ Wilniui i Palešsia.

Apalityčnaść padsudnych siabroŭ Hałoŭnaj Uprawy T.B.Š.

Na rasprawie sudowaj świerdžana świ-dkami, što padsudnyja Steckiewicz, Pietkiewicz i Šyrma žjaŭlajucca kulturnymi pracuŭnikami na niwie bielaruskaha narodnaha adradžeŭnia i ni-jakaj palitykaj nie zajaŭjucca. Aprača hetaha abarona daŭčuła da sprawy niekalki numaroŭ polskaj časopisi „Sprawy Narodowościowe“, dzie tak-ža haworycca ab kulturna-praświetnaj pracy hetych troch padsudnych u skladzie Ha-łoŭnaj Uprawy T.B.Š.

Padziialeŭnie padsudnych.

Sudowaja rasprawa raździłila padsudnych na dźwie hrupy: Steckiewicz, Pietkiewicz i Šyrma zakwalifikawany jak narodna-kulturnyja pracuŭ-niki; dla rešty kwalifikacyja nie žmianilasia.

Raźjaśnienie eksperta.

U doŭhaj pramowie, biegły p. Aleksan-drowič mnoha haworyŭ ab bielaruskim adra-dženskim ruchu pad Polščaj, wyjaśniajučy etapy jaho i miž inšym skazaŭ, što ŭsie bielaruskija arhanizacyi stajac na niezaležnickaj platformie, imknučysia da niezaležnaści.

Abwinawałnaja pramowa prakurora.

Prakuror u doŭhaj abwinawałnaj pramowie paklikaŭsia na kamunistyčnyja aŭiŭki, sawieckija hazety i kamunistyčnuju hazetu „Bapaučba“, što wychodzič u Niamieččynie, u jakich kamu-nisty wielmi mnoha pišuč ab T.B.Š. i ahułam ab bielaruskim ruchu pad Polščaj i hetym da kazwaŭ, što T.B.Š. jość arenaj kamunistyčnej dziejaŭności, a padsudnyja Steckiewicz, Pietkiewicz i Šyrma byli ŭ cichaj zhodzie z kamunistami, bo nie pašli na supracuŭnictwa z hrupaj bielaru-skaj sanacyi. U adnosinach da apošnich troch padsudnych prakuror čwierdził, što heta pra-caŭniki kamunistyčnej partyi, a dzieła hetaha raździłaje padsudnych na dźwie hrupy i dama-hajecca dla Steckiewiča, Pietkiewiča i Šyrmy lahodnaj kary, a dla Ceracha, Sakowiča i Skur-ki — kary surowaj

Pramowy abarony.

Adwokat Zaštowt Sukieŭnickaja, baroniačy Steckiewiča, u doŭhaj krasamoŭnaj pramowie wykazała na faktach, što F. Steckiewicz, budučy staršynioj Hał. Upr. T.B.Š., mieŭ na mecie tol-ki bielaruskuju kulturu i aświety. Nikoli kamu-nistam nie byŭ i nie jość.

Praf. Pietrusewič, baroniačy Šyrmu i Piet-kiewiča, račowa dakazaŭ, što jany žjaŭlajucca typowymi i achwiarnymi kulturna-praświetnymi bielaruskimi dziejačami. Ničoha nikoli nie mieli supolnaha z kamunistyčnaj partijaj i z kamuni-styčnaj ideolohijaj.

Adwaky baroniačyja Ceracha, Sakowiča i Skurku dakazwali ich niawinnaść i prasili sud kab padsudnych apraŭdaŭ.

Apošniaje słowa padsudnych.

Pieršy pramaŭlaŭ Steckiewicz, wyjaśniojučy swaju dziejaŭność supiarečnuju z ideolohijaj kamu-nizmu, pakazwajučy na fakty, što jon ahułam ad palityki daŭno adyšoŭ

Šyrma ŭ jasnaj pramowie wykazaŭ, što aprača świerdžanaŭ na sudzie kulturna-praświet-naj pracy T.B.Š., jon asabliwa staraŭsia ab uz-macnieŭni moralnaha boku hetaj pracy. U wy-niku hetych namahaŭniaŭ pačalo starod siabroŭ T.B.Š. uzraŭtač pačućcio hramadzkich abawiaz-kaŭ; pačalaŭsia ŭzajemnae samapomač, budawaŭ-nie tałakaju narodnych damoŭ, pierastawaŭnie pič haretku.

Pietkiewicz zajaŭiŭ, što jaho wynik sudu mienš cikawid ad losu T.B.Š. i jon peŭny, što bielaruski narod jaho dziejaŭności ŭ T.B.Š. nie zhanid.

Cerach koratka haworačy zajaŭiŭ, što na hetym procesie nie moh dakazač swajej niawin-naści, bo znachodzičysia ŭ turmie, nie moh zarhanizawač naležnaj abarony — wyklikač świ-d-kaŭ, jakija dobra znajuč jaho dziejaŭność.

Sakowič, adkidajučy zakidy aktu abwina-wačaŭnia, skazaŭ — „prašu sudu adno: zdymiecie z mianie kamunistyčnuju bacylu, ja nacyjanalist bielaru-ski!“

Skurka prasiŭ sud dač jamu mahčymaść być padporaj swaich bačkoŭ.

Prysud.

Dnia 4 lutaha abwieščany byu prysud, jaki apraŭdaŭ Hołouŭnuŭ Upravu T.B.S. — Stecklewicŭ, Pietkiewiŭ i Šyrma, a zasudził, pawodle 97 art. K. K. z 1932 h., Ceracha i Sakowiŭa pa 3 hady wastrohu, a Skurku — na 2 hady wastrohu, pazbaŭlajučy ŭsich zasudžanych u pracahu 5 hadoŭ hramadzkich i hanarowych prawoŭ. Pradsudowaha arysztu zaličano: Cerachu paŭtara ho-
du, Sakowiŭu — 1 hod, a Skurku — 4 miesiacy.

U matywach sud padaŭ, „što z celiści dziejniaści T.B.S. widać, što padpała jano pad upływy kamunizujučaha „Zmahaniŭa“, ale Stecklewicŭ, Šyrma i Pietkiewiŭ stanawili ŭnutry T-wa hrupu, jakaja supraciŭlaŭsia tym upływam. Wina Ceracha, Sakowiŭa i Skurki supraciŭnic-
twa z kamunistyčnaj partyjaj dakazana“.

p-k.

Pratest Litoŭcaŭ.

Jak wiadama, apošnim časam ŭ Wilni mno-
ha narabił ŭsumu namier arcyb. R. Jałb-
żykoŭskaha pradać na remont katedry stara-
daŭnija katedralnija gobeliny (daraŭija, ručnoj
raboty dywany). Prociŭ hetaha namieru prate-
stawali roznyja polskija arhanizacyi. Zapraste-
stawaŭ tak-ža i Wilenski Tymčasowy Litoŭski Ka-
mitet, padčyrkiwajučy, što arcyb. R. Jałb-
żykoŭski, jaki swajej polskoj palitykaj ŭmat ro-
bić kryŭdy Litoŭcam, dzieła hetaj-ža peŭnie pa-
lityki žadaje tak-ža za pazbycca z katedry i pamiat-
kaŭ kniazioŭ litoŭskich.

**Z žyćcia ukraiŭskich stu-
dentaŭ u Wilni.**

Kružok studentaŭ Ukraincaŭ u Wilni dnia
22.1.33 h. adświatkawaŭ u zali Litoŭskaha Stu-
denskaha Sajuzu 14-tujuhadaŭščynu abjadnaŭnia
Ukraiŭskich ziamiel (dnia 22.1.1919 h.) i 15-tuju
hadaŭščynu znamianitaha boju pad Krutami.

Świata składaŭsia z dwuch referataŭ: hr
Tračuka p. z. „Čam Ukraina nia majuć swajej
dziaŭžawy“ dy hr A. Dublanskaha p. z. „Kruty-
Ukraiŭskija Termopili“.

Boj pad Krutami 30-taha studzienia 1918h.
— heta adno z najświatlejšych alej najtrahičniej-
szych staronak u ukraiŭskaj wyzwolnaj baracibie,
heta bitwa 300 ukr. studentaŭ i wučniaŭ protiŭ
6000 čnaj čyrownaj hwardyi, jakaja ŭwarwaŭsia
na Ukrainu ŭ adkaz na abwieščaniŭe IV uniwer-
sytetu dnia 22.1.1918 h samastojnaści Ukrain-
skaj Dziaŭžawy. Ślaŭny hety boj bliskuča daka-
zaŭ, što Ukraina maje ŭžo swaich wiernych sy-
noŭ, jakija hatowy ŭ koŭnuju minutu addać swa-
je žyćcio za wolu rodnaha kraju, a trahičny —
to tym, što ŭ niarodnaj baracibie zhinuŭ čwiel
ukraiŭskaj nacyi, choć pamiać ab čynach hetich
hierojaŭ budzie żyć wiečna siarod Ukraiŭskaha
narodu i budzie prykładam dla nastupnych pa-
kaleŭniaŭ u baracibie za swietłaje zaŭtra swaje
bačkauščyny. A. D.

Z Polšcy.

Dziaŭžany budžet Polšcy na 1933-34 hod
z deficytam Na apošnim pasiedźanji sojmawaj
budžetnaj komisii świerdžana, što dziaŭžany
budžet Polšcy na 1933-34 hod budzie z deficy-
tam. Aficyjalna dachodaŭ maje być 2.057,831 881
zł., a raschodaŭ na 2.451,980,694 zł. Deficyt —
394,148,813 zł. A praŭ. Rybarski čwierdzić, što
deficyt budzie kudy bolšy, bo dojdzie da 650
miljonaŭ.

Štoraz mienš hrošaj. Sprawazdača Polska-
ha Banku wykazwaje, što adbywajecca dalej ad-
płyŭ zahraŭničnych hrošaj z Polšcy. Za apošni
miesiac adpłyło z Polšcy zahraŭničnych hrošaj
na sumu 8 miljonaŭ 600 tysiać zł. Dzieła heta-
ha Polski Bank zmušany byu zmiensyć abieh
hrošaj unuty. Słowam, hrošaj štoraz mienš,
a padatki ŭsio takija samyje.

Falšywyja hrošy. Polskija hazety padajuć,
što ŭ abielu ŭ apošnija časy pajawiŭsia ŭmat
falšywych padroblenych hrošaj, pierawaŭna na
uŭzor nowych 2 zł. i 5 zł. Zwoniac jany taksa-
ma, jak i praŭdziwyja, ale krychu la hčejšyja.

Deficyt u śnieźni 1932 h. U minulyŭm hasp-
darki Polšcy za miesiac śniežań 1932 h. Wyhla-
daje jana hetak: dachodaŭ było 179 miljonaŭ
222 tys. zł., a raschodaŭ — na 188 miljonaŭ
365 tys. zł. Deficyt (niedabor) — 9 mil. 143 tys. zł.

Za 3 kwartaly siol. budžetnaha hodu (ad 1. IV.
da 31 XII. 1932 h.) deficyt 222 miljonaŭ zł. Ka-
li i dalej tak budzie, dyk da kanca siol. bu-
džetnaha hodu (da 31 III.33 h.) deficyt dojdzie
da 300 miljonaŭ zł.

Marš. Piłsudski jedzie ŭ Francyju. Fran-
cuskija hazety padajuć, što Piłsudski niezadoŭha
pajedzie ŭ Francyju na h. zw. Riŭjeru. Heta
najpryhaŭejšaja i najdaraŭejšaja kraina
Eŭropy. Uŭsia kraina topicca ŭ kraskach i amal
nia bywaje tam zimy. Tudy jeduć addychać naj-
bahaciejšyja ludzi.

Nowy zakon ab drukach. Ministerstwa
sprawiadliwaści apracawaŭ projekt nowaha za-
konu ab drukach, jaki maje chutka pajawicca ŭ
Sojmie dzieła ŭzakonieŭnia jaho. Hety projekt
zakonu miŭ inšymi ŭstaŭlaŭniaŭ i ramki nad-
zoru dukaŭ choća asiahnuć i toj mety, kab
paŭla kanfiskaty hazety nia wychodzili z łysina-
mi, h. zn., kab nia tak šyroka było wiadama,
što nie ab usim možna piŭać u hazetach.

Biezrabocicie ŭ Waŕshawie pawialičwajec-
ca. Za apošni tydzień pabolšaŭ lik biezrabot-
nych na 1582 asoby. Ahulny lik biezrabotnych
20.012 asob.

Sud nad Centralewam. 7 h. m. ŭ Waŕ-
šaŭskim Apelacyjnym Sudzie pačaŭsia pierahlad
sprawy wiadomych „Bieraściejskich wiaŭniaŭ“,
z pasłami Libermanam i Kiernikam na čale.
Waŭna pry hetym adčlemić, što padsudnyja zra-
zu admowiliŭsia ad abarony, bo referawaŭnie
sprawy było daručana sudździ Chadeckamu, ka-
tory ŭžo hod tamu nazad wykazaŭsia, što pad-
sudnyja winawaty.

Z zahranicy.

Što dziejecca ŭ Niemieččynie? Čiapierašnim
palityčna nutrenym žyćciom Niemieččyny cika-
wicca ŭsia palityčnaja Eŭropa i mnohija dziaŭ-
žawy inšych čaściej świetu. I sapraŭdy najbolš
cikawaj sprawaj u palitycy miŭnarodnoj jość siaŭnia
stanowiŭša Niemieččyny, bo tam znachodzicca
centr palityčnaha wuzła, jaki tak niaŭdaŭa zwiŭzwa-
je čiapierašniuju palityčnuju Eŭropu. Niemieččyna
nie ad siaŭnia starajecca heny wuzieł, jaki ŭ pier-
šuju čarhu najmacniej ciŭnie jaje, raŭwizać.
Dzieła hetaha i žwierniena tudy najbolš uwahi
palityčnaha świetu. Dyk što-ž dziejecca čiapi-
er u Niemieččynie?

Hitler dajšoŭ da ŭłady. Raspuščany Reichs-
tag, wyznačany nowyja wybary ŭ jaho Žmia-
niajecca wybarny zakon na niekaryŭć ma-
łych partyjaŭ. Hitler wydaŭ adozwu da narodu,
u jakoj hanić dasiulešniuju palityku papłarednich
uradaŭ, što dawiali Niemieččynu da ŭpadku. U
prahramie pracy ŭrad. Hitlera namiačaje dwa ča-
tyrahodnija plany, wykanaŭnie katorych wiernie
Nemieččynie debrabyt, palityčnuju i haspadar-
čuju adbudowu.

ŭrad Hitlera pazwalniaŭ žandarŭskich i pa-
licejskich kamandantaŭ, jakija praŭledawali hit-
leraŭcaŭ, pakul Hitler dajšoŭ da ŭłady. Paŭla
abniaćcia Hitleram ŭłady, žydy pačali masawa
wyjaŭdzać zahranicu.

Pruski ŭrad zabaraniŭ publičnyja pachody
i demanstracyi kamunistyčnaj partyi. Zborki ŭ
začynienych pamiaŭščeniach mohuć adbywacca
tolki pad nadzoram palicyi. U kamunistyčnaj
centrali ŭ Berlinie („Dom Libknechta“) palicyja
dakanala ścisłuju rewiziju. Dom zaŭsiody absa-
džany palicyjaj. Kamunistyčnyja hazety wa ŭsiej
Nemieččynie padłahajuć masawym kanfiskatam.
U wyniku hetych represijaŭ u miŭjscowaści Wan-
nie dajšo da pierastrełki miŭ kamunistami i hit-
leraŭcami. Jość zabityja i ranienyja. Palicyja
stralaŭa ŭ kamunistaŭ. Hitler wydaŭ przykaz ŭtur-
mowym batalionam partyi zmahacca z kamunis-
tami, jakija pracujuć protiŭ adradžeŭnia Nia-
mieččyny. Hitler atrymaŭ prysud śmierci pad-
pisany 10 kamunistami.

Ukraiŭskaja žalaba ŭ Lizie Narodaŭ. Pas-
łanka Milena Rudnickaja padaŭa žalabu ŭ Lihu
Narodaŭ ad Ukraiŭskaj Parlamentarnaj Repre-
zentacyi ŭ sprawie abchodžeŭnia z palityčnymi
wiaŭzniami ŭ Polšcy.

Boliwijska-Parahwajskaja i Japonska-Ki-
tajska wojny čiapi-er žjaŭlajuca hałouŭnaj
temaj hutarak u Lizie Narodaŭ. Liha, starajučysia
pasunuć swojaŭtorytet u Baliwiju i Parahwaj, na-
mahajecca pasłać tudy swaju komisiju dzieła
razśledawaŭnia ich kanfliktu, ale, jak nie ŭdało-
sia Lizie swaim aŭtorytetam „pamiŭyć“ Japoniju
z Kitajem, taksama nie ŭdajecca joj pamiŭyć
Baliwii z Parahwajem. Wyrasajuć jany swaje
spory biez aŭtorytetu Lihu — wajnoj.

Danas pišuć.

AB PANU SOŁTYSU.

Koŭawa, Staŭpieckaha paw. U našaj wios-
cy sołtysam pan Ul. Chiniewiŭ. Nazywaju jaho
panam, bo jon čiapi-er zraŭbiŭsia sapraŭdy hetkim.
Kaliŭci jon, jak i ŭsie, byu swoj čalawiek i ŭwie-
damy bieleŭrus. Čiapi-er, jak pabyu 5 hadoŭ soł-
tysam, dyk pierakinuŭsia da panaŭ i dastaje ad
ich koŭny hod naharody za wiernuju službu. Za-
byŭsia jon, što sialanie jaho wybiral i na sołty-
sa, dy jaŭšče jak, bo ŭ starastwie nie chacieli ja-
ho wybaru paćwiardzać. Hetaja wałynka ciahnu-
łasia aŭ praz try hady i sialanie trymalisia ad-
naho. Ureŭcie začwierdzili, dyk tady naš pan
sołtys adrazu pašoŭ u druhi bok; padčas wyba-
raŭ u sojm u 1930 h. pačaŭ nahawarywać lu-
dziej hałasawać za „jedyŭku“, a hety pastupak
tłumaču tym, što hetaha wymahaje jaho służ-
ba. Słowam, adrazu zabyŭsia, što sialanie wybi-
rali jaho nie na toje, kab jon służyu „adzincy“,
a kab byu pradstaŭnikom siała, sialanstwa. Dy
hetaha jaŭšče mała, padčas pierapisi, kaŭc ludzi,
zapisauŭsia „bialeŭrusin polak“, nu — recht, jak pan
Antoni Łuckiewicz. Uwosień byli ŭ nas wybary
ŭ hminnuju radu, dyk hety naš pan pašoŭ na
wybary z ślachtaj.

Słowam, naš pan sołtys upisaŭsia ŭžo ŭ
pany. Ale heta ničoha, prydzie čas i wierniecca
nazad, bo „panskaja łaska na rabym koniku je-
dzie.“ B.

ARHANIZUJMASIA!

(Nawahradčyna).

Čiaŭka žywiecca našamu narodu, ale ŭ he-
tym winawaty nia mała i my sami. U pracy
kulturna-praŭswietnoj pieraškod majem ŭmat, ale
my nieadpawiedna natuŭwajem swaje siły, kab
hetyja pieraškody pieramahcy. Kali nam nie za-
lehalizujuć našaj arhanizacyi bieleŭruskaj, naša
moładź časta i husta paŭzie ŭ polskija „stowaŭ-
šeŭni: „dyk čto-ž tut bolš winawat, kali nia my sa-
mi? My pawinny siabie ŭświadamić, što dla bie-
larusaŭ pawinny być arhanizacyi bieleŭruskija, a
raz ty nie palak, dyk i ŭ polskuju arhanizacyju
nia suŭsia, a damahajŭsia swajoj aŭ da toj pary,
pakul nie atrymaješ. A arhanizawacca treba, bo
čiapi-er narod biez arhanizacyi ničoha nia warf.

Dyk arhanizujmasia ŭ swaje bieleŭruskija
arhanizacyi. Špak.

I HETA NIE PAMAHŁO.

Dalokija, Braŭaŭskaha paw. Probaŭšć na-
šaj parachwily zahranizawaŭ polskuju placouku
„Stowaŭžeŭnie Młodzieży Polskiej“. Nia mohu-
cy raŭwizawacca na čuŭnym hruncie, henaja polska-
ja „raŭlina“ pačala chireć. Bačacy heta polski
ksiondz zadumaŭ ratawać swajho „piastuna“. Ale
sposab ratunku taki-ž niaŭdeły, jak i heny
jahony „piastun“. Ksiondzu zdajecca, što ŭ za-
chireŭni jahonaha „piastuna“ winawaty parach-
wijanie. Dyk jon i pačaŭ kryčać i lajać ich z
ambony. Ale ničoha nie pamahło, bo ani čto
i nie padumaŭ padładżywać ksiondzoŭskaha
„piastunka“. Takim čynam ksiondzoŭski piastu-
nok — „Stow. Mł. Polskiej“ tak i musić pami-
rać, nia majućy ŭ nas patrebnych da žyćcia so-
kaŭ — polskaha elementu.

Probaŭšču radzim nie draŭnić hetaj sprawaj
ludziej i dać z polšcyŭnaj supakoj. U nas niama
palakoŭ, dyk i ničoha dżiŭnaha, što nie mohuć
raŭwizawacca polskija arhanizacyi. Dalečaniŭ.

Hutarka Dziadźki Haŭryły.

U doŭhija zimowyja wiečary nie adnaho z
Was, daraŭeŭnija čytačy, ahortwaje nuda. Poj-
dzieš da susieda i prawodziš čas pustoj hutarkaj.
Abo žbiarecca hramada moładzi (i staryki) dy
dawaj śmiajacca adzin z druhoŭ, a nie, dyk
bieskarysnaja hulnia ŭ karty.

Darahaja moładź! Čamu ty, katoraj treba
aŭswiety, nie biarešsia za karysnuju pracu — za
čytaŭnie kniŭzak i hazet? Treba aŭswiety!

A jak-ža zdabywać aŭswietu? Wielmi prosta.
Treba čytać jaknajbolš, čytać! Praŭda, mnoha
čto nia ŭmieje čytać. Ale jość takija i zaŭsiody
znojducca ŭ koŭnaj wioscy, što dobra mohuć
čytać. Možna złaŭzycca ŭsim pa kolki hrošaŭ
i pierš-na-pierš wypisać bieleŭruskuju hazetu. A
kali hrošy chwacie, — dyk i kniŭzak. Žbiracca
treba ŭ adnu chatu i čytać hołasna. Z hetak
prawledziennych wiečaroŭ, budzie nia tolki pry-
jemnaŭć, ale i karyŭć. Ja taksama rablu hetak,
jak maju čas, i ŭsie bywajuć zdawoleny.

Darahi čytač! Možna nia wieryš u wyŭzej na-
pisanaje, dyk skaŭu Table pad sakretam: zapy-
taj koŭnaha pieršaha spatkanaha čalawieka z
wioski Miedziuki, paw. Braŭaŭskaha. Jon Table
skaŭa, ci mieŭ zdawaleŭnie sluchajućy čytaŭnie
bieleŭruskich kniŭzak, ci nie. Dziadźka Haŭryła.

Nr. 4. STUDENSKAJA TRYBUNA 12.II.1933.

Ratujma našu moładź!

Bielaruskaje pieradvajennaje studenstva, jakoje tady ŭ značaj miery kiravała bielaruskim rucham, u svajej hramadzkej pracy wielmi vialikuju ŭvahu źviartala na nacyjanalnaje ŭśviedamleńnie moładzi, jak studentaŭ, tak i vučniaŭ siarednich školaŭ. Henaja halina pracy, viedzienaja z vialikaj stanoŭčasciu, prynosiła mnoha radasnych rezultataŭ, u značaj miery prociŭdziejała zabojeć rusyfikacyi, viedzienaj systematyczna rasiejskimi ŭladami. Takaje viedziennaje spravy spryčyniasia da taho, što celyja kadry lepšaje moładzi byli ŭratavany ad nacyjanalnej šmierci i bielaruskaj spravi prydbala mnoha achviarnych zmaharoŭ. My viedajem, jak jašče za časou „našaniŭskich“ u koźnym horadzie, hdzie znachodziłasia peŭnaja ličba ŭviedomaha bielaruskaha studenstva, u chutkim časie paŭstavali šyrejšyja kruhi bielaruskaj moładzi, jakija ŭśviedamiŭszy svoj abaviazak pierad narodam, vystupali śmiela na arenu hramadzkej pracy. Naahŭ u planach dziejaŭści pieradvajennaha studenstva, praca nad ŭśviedamleńniem abrusielaj ci apalačanaj moładzi, była adnej z hałaŭniejšych zadač.

A ciapier? Palažeńnie bielaruskaha narodu ŭ hetym kirunku, u paraŭnanii z časami pieradvajennymi, amal nie źmianiasia. Bielaruskaja moładź, pazbaŭlenaja amal zusim rodnaej školy, musić zdabyvać siaredniuju aśvietu ŭ polskich himnazijach, dzie taksama z vialikaj planovaščiu viedziecca jaje polonizacyja. Vychodzić tak, što bolšaść takoj moładzi, vyšaŭšaj z-pad strech bielaruskaj wioski, čurajecca svajho narodu i staŭšysia nacyjanalna čužoj, pracuje na jaho zahubu. Takich žudasnych faktaŭ majem siańnia tysiačy i našym abaviazkam, prynamsi, pakolki heta mahčyma jość, za ŭsiakuju canu prociŭdzieić nacyjanalnamu niščeńniu našaje moładzi.

Hetaja praca lažyć u abaviazkach pieradusim bielaruskaha studenstva. Našaje studenstva šmat paśviačaje ŭvahi rečam, nia majučym vialikšaje vahi, a spravu ŭśviedamleńnia moładzi, najboľš palučuju i aktualnuju, nažał, zusim ihnaruje.

Praŭda, havoračy ab ŭśviedamleńni moładzi, treba mieć na dumcy j tuju moładź, pieradusim universyteckuju, jakaja ŭviedoma vyraklasia svajho narodu, a planujučy sabie na budućniu cioplyja pasady, ihraje rolu ŭrapatryjotaŭ. Zrazumiela, nad takuju moładździu treba z pahardaju pierajści da paradku dzienaha. Ale znojdziecca mnoha j takich adzinak, u dušach katorych jašče zdolnaja raspalica iskra zapraŭdnaje ŭviedamaści i haračaj lubovi svajho rodaha. Voś takija adzinki j pavinny być hałaŭnym pradmietam našaje ŭvahi. Treba z hetaju metaju pranikać usiakimi sposabami ŭ polskija himnazii i siarod universyteckaje moładzi, vyšukivać tam nieśviedomych Bielarusaŭ i ŭśviedamlać ich. Rodnaja knižka, pryhožaja literatura, roźnyja bielaruskija vječaryny, koncerty j lekcyi, aprača pryvatnych hutarak, pavinny być hałaŭnym srodkam u hetaj dziejaŭści.

Dyk da pracy siabry na nivic nacyjanalaha ŭśviedamleńnia našaje moładzi! — heta siańniašni naš abaviazak.

St.

Dziejnaść T-va Pryjacielaŭ Bielarusawiedy.

Dnia 11 śnieжня m. h. adbyŭsia Ahulny Hadavy Schod Siabroŭ Tavarystva Pryjacielaŭ Bielarusawiedy pry Universytecie Ściapana Batoraha ŭ Vilni. Iz spravazdačy ŭstupajučaha ŭradu ab dziejaŭści T-va ŭ minułym hodzie vyjaśniasia, što T-va, jak navukovaja studenskaja arhanizacyja, zrabila vialikija paśpiechi i maje ŭsie dadziennyja, kab intensyŭna razvivuć svaju dziejaŭść nadalej. Navukovaja praca T-va vialasia ślacham ładžanńia navukovych zborak z referatami z roźnych halinaŭ bielarusaznaŭstva. Takich navukovych zborak za

spravazdačy hod adbyŭsia 13 z nastupnymi referatami: 1.XI.31 Mgr. M. Škialonak: „Leŭ Sapieha — Kanceler Vialikaha Kniastva Litoŭskaha“; 6.XII.31 W. Hryškiewicz: „Sojm Vialikaha Kniastva Litoŭskaha“; 24.I.32 R. Šyma: „Hałaŭnyja rysy melodyjaŭ bielaruskich narodnych pieśniaŭ“; 31.I.32 Dr. M. Čarnecki: „Vajna za Smalensk“; 21.II.32 M. Pieciukiewicz: „Bielarusi-ka ŭ Vilenskich Biblijatekach“; 28.II.32 Mgr. M. Škialonak: „Kopnyja Sudy na Bielarusi“; 6.III.32 Ch. Iljaševič: „Biografija Jadvihina Š.“; 13.III.32 St. Stankievič: „Bielaruskaja narodnaja tvorčaść u povieščiach E. Areščyčy“; 17.V.32 „Apaviadańni siabroŭ T-va ab sabranych imi bielaruskich narodnych pieśniaŭ“ — referavali: Dr. J. Stankievič, J. Davidovič i V. Tumaš; 22.V.32 „Apaviadańni siabroŭ T-va ab sabranych imi biel. nar. pieśniaŭ“ (praciah) — referavali: Dr. J. Stankievič i St. Stankievič; 11.XI.32 St. Stankievič: „Ab bielaruskaj literaturnaj sučasnaści ŭ Zachodniaj Bielarusi č. I“; 20.XI.32 Dr. J. Stankievič: „Što зробlena i što treba zrabić dzieła dośledaŭ bielaruskaha jazyka“ i 8.XII.32 J. Chvorast: „Literaturnaja krytyka ŭ časopi-siach Savieckaje Bielarusi za 1931 h.“ Pašla koźnaje lekcyi adbyvalisia dyskusii.

Aprača lekcyjaŭ, navukovaja praca T-va viedziecca ŭ paasobnych sekcyjach. Sekcyi isnujuć hetkija: literaturnaja, jazykovaja, historyčnaja i etnografičnaja. T-va viedzie intensyŭnuju pracu nad zbirańniem bielaruskich narodnych pieśniaŭ. T-va pastanavila ŭ druhim trymestry biah. akad. hodu naładzić literaturny vječar, zaprašajučy dzieła ŭčascia ŭ im usich paetaŭ Zachodniaje Bielarusi i etnografičny koncert.

Kiraŭnictva T-vam u biahučym akademickim hodzie, vybranaje na ŭspomnienym vyšej schodzie, znachodzicca ŭ daznanych rukach kal. kal.: St. Stankieviča — staršyni (paŭtorna i vybrany), N. Haŭryličanki — vice-staršyni, J. Chvorasta — sekretara, T. Mačviejevaj — skarbniaka i M. Pieciukieviča — volnaha siabry.

S.

Pačynajuć cikawicca.

Polskija endekei (narodnyja demokraty) nia choćuć aficyjalna pryznać Bielarusaŭ pad Polščaj. Trymajucca jany takoj dumki, što Bielarusy, jak takija, jość, ale za paŭnočna-uschodniaj hranicaj Polščy, a pad Polščaj, u Zachodniaj Bielarusi, ich niam. Kali dzie chto prajaviŭ bielaruskiju dziejaŭść u Zach. Bielarusi, no — to heta, pavodle endekaŭ, kamunist, balšavik, — biez razboru, ci śviecki čalaviek, ci duchoŭny, ci navat manach. Bielarusy pad Polščaj — pavodle ich — heta majuć być z zachranicy inšpiravanyja buntaŭšcyki.

Tymčasam u № 8 „Dz. Wil.“ s. h. na staroncy studenskaha orhanu «Ruch Młodych», hram. H. M. kidaje dumku paznać bliżej Bielarusaŭ, kab lepš zbližycca da ich i praz heta ciaśniejš „zespolic“ narod bielaruski z polskim.

Z hetaha vidać, što nasuproć zakaŭlacielych dumak svaich vychavaŭcaŭ, maładoje endeckaje pakaleńnie pryznaje Bielarusaŭ u Zachodniaj Bielarusi; nastupna choča ich paznać, — toż dumka zdarovaja, bo tyja-ž ich duchovyja pravadyry vučylisia bielaruskaści i paznavali kulturu Bielarusaŭ nie z dadziennyh navukovych, historyčnych, ale ad svaich služanak, staražoŭ, pastuchoŭ i kaniuchoŭ, jak heta niadaŭna miełsja ŭ Vil. Duchoŭnaj Seminarii, što rektor — cenzurujučy bielaruskija druk — źviartaŭsia pa „filolohičnuju“ paradu ŭ spravi bielaruskaj movy da svajho sluhi (sic!). Taksama supracovníki „Słowa“ paklikajucca časam u bielaruskaj spravi na aŭtoritet svaich služanak.

Paznavanńie adnak Bielarusaŭ, pavodle H. M., maje na mecie „zespolenie“ ich z Palakami — asimilacyju. Heta dumka jość dla nas ciomnaja i padazronaja. Bielarusy imknucca da poŭnaj niezaležnaści kulturnaj, ekani-mičnaj i palityčnaj, z Palakami mohuć tolki

havaryć, jak roŭny z roŭnym, biez apieki sa starany apošnich. Ab nijakim „zespoleniu“ movy być nia može, bo jano jość varożym da żywotnaha interesu našaje nacyi. Nia ŭdasca hetaha zrabić nikomu: ni endeku, ni tym daznanym specam bielaruskich spraŭ, na čale z Vysloucham.

Ŭrešcie H. M., nie razumiejučy ducha poezii Bahuševiča, choča vidzieć u „Chrešćinach Maciuka“ polskaje nacyjanalnaje credo aŭtora. Slovy: „I budu Palak ja ad hetaj hadziny“, biare nia ŭ sensie ciemry relihijnaj Bielarusaŭ katalikoŭ, za što i bili Macieja, a ŭ sensie zrazumieńnia polskaha pačućcia ŭ Bielarusaŭ. My viedajem, a hram. H. M. niachaj daviedajecca, što kličam Bahuševiča bylo: „Nie pakidajcie movy rodnej bielaruskaj, kab nia ŭmierli“.

J. M.

Kancert-Bal

Studenskich Sajuzau:

Bielaruskaha, Litoŭskaha i Ukrainskaha.

Zapačatkavanaje pierad niekalki hadami tavaruskaje i arhanizacyjnaje sužyćcio miž studenskaj moładździu bielaruskaj, ukrainskaj i litoŭskaj zaŭsiody prynosiła pryjemnyja rezultaty: razvivała i pahlybala ŭviedomaść supolnaha zmahannia za pravy svaich narodaŭ. Hetaje sužyćcio vonkava vylivalasia ŭ ładžanńi supolnych zborak, koncertaŭ, vječarynaŭ i inš. Adnej z takich prajavaŭ arhanizacyjnaha sužyćcia bylo ładžanńie koźny hod tryma ŭspomnienymi Sajuzami reprezentacyjnych koncertaŭ-balaŭ. Voś-ža sioleta 4 h. m. adbyŭsia z vialikim paśpiecham u b. zali „Apollo“ čac-vierty Kancert-Bal.

Asabliva hetamu Kancertu treba paśviacić krychu ŭvahi, jak ŭzaprady vyklikaŭ haračaje zainteresavanńie j zadavaleńnie prysutnych. Pačatak prahramy vypaŭniŭ Litoŭski Chór pad kiraŭnictvam hram. Krutulisa, jak ŭielmi ŭdała prapajajuć niekalki pryhožych pieśniaŭ. Na bielaruski addziel Kancertu zlažyŭsia znany Vilni Chór Biel. Stud. Sajuzu pad umielym kiraŭnictvam hram. R. Šymy. Chór z vialikim paśpiecham prapajajuć pieśni „Na sienažaci“, adryvak z „Novaje Ziamli“ — „Zima“ i cykl narodnych pieśniaŭ z Pružanščyny — suite „Kachan-nie“. Pryjemnym žjaviščam Kancertu była ihra na bielaruskim narodnym instrumencie — cymbalach. Ukrainskaja časć Kancertu składa-lasia z mužčynskaha choru pod kiraŭnictvam hram. Mačvijca i narodnaha tancu „Zaparožac“, jak ŭyklikaŭ buru vopleskaŭ.

Ŭ sumie Kancert prajšoŭ vialmi ŭdała z vialikim zadavaleńnim prysutnych, što jość aznakaj, kab takija imprezy adbyvalisia časćiej. Było-b pažadana, kab try ŭspomnienyja Sajuzy naładzili ŭ chutkaści iznoŭ taki supolny Kancert, z bahataj prahramaj. Padobnyja imprezy žjaŭlajucca mahutnym lučnikom u dziejaŭści i pahladach maładoj heneracyi troch narodaŭ, pieražyvajučych adzinakavy los pad Polščaj.

Prysutny.

Naša Pošta.

M-ry z Dziśnienščyny. Na Vašaje zapytań-nie adnosna Michasja Jablonskaha adkazvajem, što M. Jablonski nikoli ni byŭ i nia jość ani studentam, ani siabram Bielaruskaha Studenskaha Sajuzu, byŭ tolki volnym sluchačom Instytutu dzieła dośledaŭ ŭschodniaj Eŭropy (ciapierašniaj Vyšejšaj Školy Palityčnych Navuk) i siabram K! Scoringii. Jahonyja razjezdy pa pravincyi i lehitymavanńie siabie „studentam“ majuć zahadačny charakter.

Kal. N. Siarhieju ŭ Lionie (Francyja). Žadali-b. być z Vami ŭ kantakcie. Padavajcie infarmacyi ab žyćci studentaŭ Bielarusaŭ u Francyi.

Kal. Aniščyku S. u Paznan. Pry žadańni Vy-mahli-b zarhanizavacca pry tamiejšym universytecie i ras-pačać pracu dzieła popularyzacyi bielaruskaj spravy. Sit-ža zdajecca chopić. Pišycie da nas!

Kaleham N. N. u Rymie. Varunki Vašaha žyć-cia chiba-ž pazvolać na ŭtrymlivannie kantaktu z nami i supracovníctva. Pišycie!

Redakcyjnaja Kalehija „Studenskaj Trybuny“ — u składzle kal. kal.: M. Tatarynovičanka, J. Šutovič i J. Malecki

Sekretaryjat „Stud. Trybuny“ čynny koźnuju niadzielu miž 11—12 hadz. pry vul. Ludvisarskaj 1—19.